

държатъ на това, дали е добре измита, или не, като за оправдание цитиратъ редъ стихове. Тъкъм казватъ, че външната чистота не била толкова важна. Човѣкъ трѣбвало да обрѣща внимание главно на вѫтрешната чистота. Храната, която днесъ се употребява, е толкова нечиста, че стомахътъ трѣбва да иждиви известна частъ отъ времето само за изчистването ѝ. Следъ това вече той пристъпва къмъ смилане на храната. Ако се случи частъ отъ тия сокове да проникнатъ въ кръвта, тя става нечиста.

Казвате: Какъ можемъ да познаемъ, коя храна е чиста, и коя — нечиста, както и това, каква храна съответствува на даденъ организъмъ? Въ човѣка има едно чувство, съ което той познава, коя храна е за него, и коя не е. Ако не можете да намѣрите съответна храна за вашия организъмъ, по-добре не яхте. Почакайте денъ, два, но да намѣрите съответната храна за своя стомахъ. Който яде на време, той ще научи този законъ и ще се благослови; който не яде на време, той ще изгуби добрите условия на живота и преждевременно ще замине. Когато човѣкъ се научи да яде правилно и да си избира съответна храна, той е научилъ вече законите на физическия свѣтъ, които постепенно ще приложи и къмъ своя вѫтрешенъ животъ. Физическите закони иматъ отношение и къмъ духовните, т. е. къмъ вѫтрешния животъ на човѣка. Мнозина казватъ, че преди всичко важна е вѫтрешната, а не външната чистота. Обаче, понѣкога външната нечистота съответствува на вѫтрешната, и вѫтрешната нечистота съответствува на външната. Външниятъ животъ трѣбва да биде изразъ на вѫтрешния, и обратно: вѫтрешниятъ животъ трѣбва да биде изразъ на външния. Така е въ живата природа. Закривените нокти на сокола и на орела, напримѣръ, показватъ тѣхната мисълъ. Кога, именно, орелътъ е научилъ закона, по който да изкривява ноктите си въ видъ на кука? Изкривените нокти на орела, на сокола и на редъ още грабливи птици говорятъ за една отъ тѣхните характерни чѣрти. Възъ основа на сѫщия законъ, ако човѣкъ остави ноктите си да растатъ свободно, и тѣ ще се завиятъ надолу, въ видъ на кука. Когато ноктите на човѣка се завъртватъ надолу, това показва, че и той нѣкога е билъ въ положението на орелъ. Въ този смисълъ, праведенъ човѣкъ е онзи, ноктите на когото никога не се завъртватъ надолу. Щомъ ноктите на човѣка се завъртватъ надолу, това показва, че въ характера му се създава нѣщо хищническо. Въ живота на този